

Geceye Düşen

– Moonlight · 26 Şubat 2025

en köklü sırların saklı sularında tuz yarasınabzın doğurduğu kızıl tençiplak kuyuya fısıldayan ışık parçası bir yangın ağıdı karanlığa gül açan mevsimsel tutulmanın çöl gövdesinde ruhumun ayışığı ve ayınların boşluğa koştuğu kır atları aykırı duvarlarda zamana gerdanıma inen kiz kelimelerin taze belleğinde ikindi buzulları kısırlıkensüslüyorum bahçeleri ağzımın kıyısında aydınlık bulut kelimelerin bağrına yıldız döküyor ki ne zaman sussam geceyi kaç mevsim suya iniyor ölümün bağrında susuyorum. yaşamak dediğin nedir ki gözden kaybolan çoğalmaların şir yurdu büyüyen ötesi yani gecenin yani gündüzün bir başka penceresi sonsuzca uzanan